

[Heinsøen.]

opfattelse af, hvad der er retfærdigt i denne sag, ligger langt fra hinanden.

Lindholt (FP):

Det er en fornærmelse mod de liberale partier i denne sal, at regeringen ikke har formået at fremlægge sine forslag på en sådan måde, at forhandlinger kunne optages mellem de liberale partier. For første gang i mange år har de liberale partier et absolut flertal i denne sal, og jeg kan ikke begribe, at dette flertal ikke skal benyttes — og at regeringen ikke benytter sig heraf.

Det er dernæst en fornærmelse mod de liberale ideer, som man mener regeringen skulle stå for, at regeringen gør sig til talsmand for at indføre så uliberale love som den lov, der blev indført vedrørende oplysningerne i selvangivelserne, at man nu kan afkræve befolkningen oplysninger om hvad som helst, når de udfylder selvangivelsen. Jeg synes, det burde tilkomme andre partier at fremkomme med den slags forslag.

Det er en fornærmelse mod den danske arbejder, at han nu skal modtage 100 kr. om måneden som en slags almisse. Det minder meget om den måde, hvorpå det foregår i hasardspillerkredse, hvor man først blander offeret af og derefter giver ham 10 kr. til en taxa hjem. Det er det samme, der er sket her igennem en årrække, siden man fik indført indkomstskatten. Man har blanket befolkningen af, og så har man derefter villet give den en almisse nu i form af 100 kr. til en enkelt gruppe i vort land. Jeg tror ikke, at den danske arbejderstand tager imod sådan noget.

Fremskridtspartiet kræver ikke valg, tværtimod ønsker vi, at der kan optages de forhandlinger, som jeg sagde indledningsvis. Vi ønsker, at der mellem liberale partier på et liberalt grundlag kan optages forhandlinger, således at der i dette land kan føres en liberal politik, og vi vil endda tage positive skridt i denne sal til at kunne sikre dette formål.

Admiral Peder Skram blev kaldt Danmarks vovehals på grund af sine store fortjenester under krigen. Den måde, hvorpå statsminister Poul Hartling har fremlagt sit forslag til løsning af landets problemer, synes jeg nok kan medføre, at betegnelsen kan

hæftes på statsministeren: Danmarks vovehals i fredstid.

Erling Dinesen (S):

Jeg vil også gerne knytte nogle kommentarer til de indgreb eller rettere sagt overgreb, der med regeringens forslag forsøges rettet både mod de offentligt ansatte og mod det øvrige arbejdsmarkeds kollektive overenskomster. Det er en regering fra et parti, der betegner sig som Danmarks liberale parti, som nu simpelt hen vil bestemme løn- og arbejdsvilkår for de 2 millioner lønmodtagere, vi har her i landet.

Det er for mig at se for det første et groft brud på den forhandlingsret, som også staten har sikret sine ansatte, og det er et indgreb, der foretages på en måde, som er ganske enestående i vor politiske historie, nemlig på et tidspunkt, hvor parterne lige har påbegyndt forhandlingerne i overensstemmelse med de aftalte regler. For mig at se kunne de forslag, som vi her behandler, lige så godt være udarbejdet i Arbejdsgiverforeningen som i venstre regeringen. Det er i alle tilfælde på væsentlige områder Arbejdsgiverforeningens synspunkter og standpunkter, som de har været fremført indtil nu, regeringen bakker op med disse forslag. Det gælder især lønstoppet, og det gælder det, der reelt er tale om: afskaffelse af den automatiske dyrtidsregulering.

De kollektive overenskomster skal forlænges uændret indtil udgangen af 1975. Det vil bl. a. sige, at de hundreder af praktiske forhandlingsspørgsmål, som parterne normalt er enige om at løse i en overenskomstsituation, ikke kan forhandles, selv om vi ved, at havde man fået lov til at forhandle og forhandle færdig, ville de allerfleste af disse spørgsmål have været klaret. Nu griber man, som det er sagt tidligere her i dag, brutalt ind i forhandlingerne med det resultat, at klimaet på arbejdspladserne bliver meget dårligt til skade for både produktion og beskæftigelse.

Jeg synes ærlig talt, det er en helt uansvarlig politik, og hertil kommer, at det afslører en total uvidenhed om forholdene på arbejdsmarkedet og det omfattende system af kollektive aftaler, som får det hele til at fungere på arbejdsmarkedet.

Det, man her foreslår, kan ikke praktiseres. Hertil kommer det nok så afgørende,